

मलयध्वजः पांड्यस्तंयदच्छयागतं वारणं समभ्यतिष्ठत् ॥ ४१ ॥ बलेन अस्त्रसर्गेय उत्तमोयत्नस्तेन मन्युना चतैः परिपीडयन् अंकुशेन कोपयन् अद्रिपतिर्यलयस्तस्येश्वरः पांड्यः ॥ ४२ ॥ द्रौणिः वरांगभूषणं किरी
टंतो मरेण पराहन्त् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इषून् समाददे द्रौणिरिति शेषः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ चतुरः चतुरंशः एवं सगजो दशधा भक्तो यथा दशहविष्कायामिष्टौ पिष्टौ दशधा क्रियते तथेत्यर्थः ॥ ४९ ॥

तं वारणं वारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभं ॥ समभ्यतिष्ठन् मलयध्वजस्त्वरन्यथा द्रिष्टुं गंहरिरुन्नदं स्तथा ॥ ४९ ॥ सतो मरंभास्कररश्मि वर्चसं बलाख
सर्गोत्तमयत्नमन्युभिः ॥ ससर्जशीघ्रं परिपीडयन् गजंगुरोः सुताया द्रिपतीश्वरो नदन् ॥ ४२ ॥ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चांशुकमाल्यमौक्तिकैः ॥ ह
तोहतोसीत्यसकृन्मुदानदन् पराहन् द्रौणिवरांगभूषणं ॥ ४३ ॥ तदर्कचंद्रग्रहपावकत्विषं भृशातिपातात्पतितं विचूर्णितं ॥ महेंद्रवज्राभिहतं महास्वनं यथा द्रिष्टुं
गंधरणीतले तथा ॥ ४४ ॥ ततः प्रजज्वालपरेण मन्युना पादाहतो नागपतिर्यथा तथा ॥ समाददे चांतकदंडसन्निभानिषूनमित्रात्तिकरांश्चतुर्दश ॥ ४५ ॥ द्विपस्य
पादाग्रकरान्सपंचभिर्नृपस्य बाहू च शिरोथच त्रिभिः ॥ जघान षड्विः षडनुत्तमत्विषः सपांड्यराजानुचरान्महारथान् ॥ ४६ ॥ सुदीर्घवृत्तौ वरचंदनोक्षितौ सुवर्ण
मुक्तामणिवज्रभूषणौ ॥ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य तौ विचेष्टुं स्तार्क्ष्यहता विवोरगौ ॥ ४७ ॥ शिरश्चतत्पूर्णशशिप्रभाननं सरोषताघायतनेत्रमुन्नसं ॥ क्षिताव
पिभ्राजतितत्सकुंडलं विशाखयोर्मध्यगतः शशीयथा ॥ ४८ ॥ सतु द्विपः पंचभिरुत्तमेषुभिः कृतः षडंशश्चतुरो नृपस्त्रिभिः ॥ कृतो दशांशः कुशलेन युध्यता यथा हवि
स्तदशदैवतं तथा ॥ ४९ ॥ सपादशोराक्षसभोजनान्वहून् प्रदाय पांड्योश्च मन्युश्च कुंजरान् ॥ स्वधामिवाप्यज्वलनः पितृप्रियस्ततः प्रशांतः सलिलप्रवाहतः ॥ ५० ॥
समाप्तविद्यंतु गुरोः सुतं नृपः समाप्तकर्माणमुपेत्य ते सुतः ॥ सुहृदतोत्यर्थमपूजयन् मुदा जिते बलौ विष्णुमिवामरेश्वरः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० पांड्य
वधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पांड्ये हते किमकरो दर्जुनो युधिसंजय ॥ एकवीरेण कर्णेन द्रावितेषु परेषु च ॥ १ ॥ समाप्तविद्यो बलवा
न्युक्तो वीरः सपांडवः ॥ सर्वभूतेष्वनुज्ञातः शंकरेण महात्मना ॥ २ ॥ तस्मान्महद्भयंतीव्रममित्रग्राहनं जयात् ॥ सयत्तत्राकरोत्यर्थस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ ३ ॥
संजय उवाच हते पांड्ये र्जुनं कृष्णस्त्वरन्नाहवचोहितं ॥ पश्यामि नाहं राजानमपयातांश्च पांडवान् ॥ ४ ॥

पांड्योश्वादीन् पादशः प्रदाय खंडयित्वा प्रशांतः द्रौणिबाणैरिति शेषः यथा स्वधांप्रेतशरीररूपं हविः प्राप्य पितृप्रियो ज्वलनः इमशानाग्निः जलेन शाम्यति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ समाप्तविद्यं सम्यगाप्तविद्यं समाप्तकर्मा
णंकृतकृत्यं ॥ ५१ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५३ ॥ पांड्य इति ॥ १ ॥ अनुज्ञातः त्वं अजय्यो भविष्यसीत्यनुगृहीतः ॥ २ ॥ ३ ॥ राजानं युधिष्ठिरं ॥ ४ ॥